

En go'en

//

– Nu kliver du ner därifrån!

– Vem, jag?

Motfrågan uppfattas tydligen

som en medveten provokation, för nu börjar vaktmästaren rycka i staketet, vilket får taggtråden att riva upp fula sår på insidan av höger lår.

– Vänta, för i helvete!

Jag är både rädd och förbannad. Det är ganska långt ner till marken. Asfalt på båda sidor. Med stor möda börjar jag krångla mig ner. Blodet rinner i tunna rännilar längs benet.

– Du har ingen rätt att va' här, grabben! hojtar vaktmästaren på bredast tänkbara göteborgska, till synes opåverkad av mitt tillstånd. Han har väl skakat ner drösvis med småglin genom åren (om än inte så många medelålders män från Stockholm kan jag tro). De som klarat fallet har han förmodligen bankat ihjäl med sina hamnsjårnävar och begravt i längdhoppsgropen. Vad visste jag? Den här killen verkade kapabel till vad som helst.

Väl nere på säker mark synar jag mina blesyrer: ganska ytliga sår, förutom ett jack i höger handflata som är lite djupare.

– Nu får du följa med här.

– Jag följer inte med nånstans, fräser

jag tillbaka, samtidigt som jag inser att jag inte skulle ha en chans om det blev handgemäng på riktigt. Det är ingen liten kille. En mörklockig Ingo, en hårding av den gamla sorten.

– Du behöver plåstras om.

Han nickar mot såret i handen. Jag tvekar lite, oförberedd på vändningen. Försöker avläsa Ingo, men inget i hans ansiktsuttryck vittnar egentligen om någon kursändring. Han ser fortfarande lika bister ut. Kanske aningen mindre kolerisk.

Utan att invänta mitt svar stövlår han bort mot baracken som ligger i anslutning till den gamla träläktaren. Det är bara han och jag på idrottsplatsen. Inte så konstigt med tanke på att det är lördag morgon och ganska tidigt. Ingo stannar upp och vänder sig om:

– Ska du med, 'enna?

Efter viss tvekan gör jag som han säger. Jag tänker att han måste ha fått klagomål från kommunen: "Dödandet måste upphöra, annars får du se dig om efter ett nytt jobb."

Om det ändå visar sig vara en fälla får jag väl sparka mot knäskålarna. Det lär ju vara effektivt mot fysiskt överlägsna motståndare. Eller fly. Benen känns ändå okej.

MEN DET BLIR ingen strid. Janne, som Ingo egentligen heter, bandagerar vant

min sargade hand. Påstår sig ha gjort värnplikten som sjukvårdare på P18 i Visby för sissodär fyra decennier sedan. Förefaller lika sannolikt som att han skulle haft en karriär som prima ballerina. Faktum är ändå att han verkar veta vad han gör, även om jag får tvätta av såren på benen själv. Någon måtta på omsorgerna får det tydligen vara.

När jag berättar att jag tänkte planka in för att kuta intervaller, skiner han upp. Vill veta exakt hur fort jag springer dem, om jag kör stå- eller joggvila. Schismen verkar vara som bortblåst. Jag har lite svårt att få ihop bilden av bjäsen framför mig, men Janne visar sig ha en brorsa som var distriktsmästare på 5000 meter i början på sjuttioalet. Självt har han mycket riktigt boxats.

– Jag slutade när jag inte fick ner dom i första rondan längre. Har aldrig haft nån vidare kondition.

Han flinar belåtet och viftar med sin jättenäve i luften.

– Men fick jag in en go'en, då var det bye-bye, thank you and god natt!

ÄVENTYRET SLUTAR med att Janne klockar mig medan jag kör tolv gånger åttahundra. Brukar aldrig göra fler än tio, men Janne sprang alltid tolv, så då får det bli så. Med en minuts stävila. Också det enligt brorsans modell. Tror inte jag riskerar "en go'en" längre, men av någon anledning finner jag det ändå bäst att göra som Janne säger. Fort går det hur som helst. Det är väl adrenalinpåslaget. Glad att jag lever.

Innan jag joggar hem, visar Janne ett håll i staketet på baksidan av läktaren.

– Det är bara att krypa igenom där om du vill köra imorgon också. Det blir svårt att klättra med den där, plirar han och pekar på paketet runt högerkardan.

Nästa dag blir det, trots Janne generösa erbjudande, ett lugnare distanspass i Slottsskogen. Kommer på mig själv med att jabba lite med min välbandagerade hand. Beredd att dela ut en "go'en" om nån skulle sticka upp.

MÅRTEN KLINGBERG
SKÅDESPELARE, REGISSÖR
OCH LÖPARE